

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.
Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 18. septembra.

Po poročilih, dobajajočih nam iz trojedne kraljevine, smemo sklepati, da je že, ali da bode vsaj v kratkem konec vseh demonstracij, vseh izgredov v Hrvatskeji, da se povrne zopet blaženi mir in red v razburjene pokrajine.

Vsak, komur je na srce blagor naših najbližjih bratov, bode z veseljem pozdravljal konec takozvane „ustanka“, ki je zahteval izredno veliko žrtev in marsikateri rodbini prinesel veliko žalosti in še pomnožil dosedanjo bedo. Sedaj, ko je teklo že dovolj, da celo preveč krvi, ne bode neumestno, razpravljati in pretresovati uzroke temu hrvaškemu upor, ter preiskavati vrelce, po katerih je pritakala nezadovoljnost in razburjenost mej tako eminentno lojalni narod, kakor je ravno narod hrvaški.

Sedanji upor ne more in ne sme se nikakor primerjati z znano Kvaternikovo rabuko, ki je v oktobru 1871. leta našla pri Rakovici tako tragičen konec. Takrat bil je upor le na razmerno ozek prostor omejen, glavna ideja bila je nejasna, da, bezsmoterna, pustolovna.

Pri izgredih in uporih zadnjih dnij pa zapazujemo pred vsem to, da je bilo uporno gibanje razširjeno skoro po vsej trojedni kraljevini in da so uporniki jako precizno in odločno izražali svoja zahtevanja, da so se vsekdar in povsod poudarjale narodne pravice, nasproti pa pojavljala se strastna mržnja do Magjarov. Glas razburjenega, v nekaterih slučajih nahujšanega in zapeljanega naroda bil je povsod jednak, jednaka tudi povsod nezadovoljnost z obstoječimi razmerami.

Ker je neovrgljiva istina, da se mora s pojavi mase naroda vsekdar računati, bodemo v naslednjem razmotrivali uzroke te splošne nezadovoljnosti in te razburjenosti in strasti, ki je prošnila vse kroge ter je navdajala z nepričakovano odporno silo.

Prijateljska roka doposlala nam je zasobno pismo v Hrvatskeji živečega Slovenca, v katerem se jako živo opisujejo tamošnji odnošaji. Ne da bi bili soglasni z vsemi nazori omenjenega pisca, bodemo vendar temu pismu povzeli nekatere podrobnosti, ker so take, da deloma pospešujejo razumevanje položaja.

V omenjenem pismu čita se mej drugim: „Ni se čuditi, da si ljudstvo prisvaja samoobrano, kajti tukajšnji odnošaji so strahoviti, in „grbi“ bili so samo povod demonstraciji, ki se je v bodočej pol uri pretvorila v komunizem. V Št. Križkeji podžupaniji je na □ kilometer 125 stanovnikov in obitelj, ki ima 2 orali zemlje, je že jako zadovoljna, akoravno nemajo niti krave, nikakeršnega luksusa, niti tlakane sobe, ne olja, ne soli, niti kruha pri hiši.“

„Tukajšnja avtonomija bila bi umestna za Švico. Občina ima stalnega občinskega beležnika s 600 gld. na leto, načelnika s 5 do 700 gld. na leto, jednega ali tudi dva pisarja, vrhu tega pa še občinskega blagajnika s 500 gld. na leto. Tudi so stalni odborniki s po 40 gld. na leto in vsaka občina ima svojega stalnega eksekutorja, kajti občina ima vse bagatelne obravnave do 25 gld. in dela vse izvršbe

(eksekucije) sama. Tudi davek izterava sama. Davek razpisuje se vsako leto na novo in izterjava se brez vsacega ozira. Zato se je razdraženost v prvi vrsti obračala proti občinskim uradnikom, ki so jako nerodno postopali. V Zlataru sta dva uradnika izneverila 18.000 gld., a davkoplačevalci so to razmerno veliko svoto morali šteti še jedenkrat. Topliška občina je dolžna 6000 gld. davka, a načelniku predpisalo se je 160 gold. globe, ker ni dovolj odločno „utjeravao porez“. V K. je občinski beležnik, ki je poprej že izneveril več stotakov. Tudi tu je izneveril zopet 700 gld., a ko se je zapazil nedostatek v blagajnici, izgovarjal se je, da je novce izdal za kortešovanje vladnega kandidata in — dobro je bilo, niti ukora ni dobil. Sploh so izbori prinesli veliko zla. Podžupan, ki ne kortešuje dovolj za vladne (magjarske) kandidate, odstavi se stante pede, in če pa mu ne treba nič raditi, če ga časniki še tako napadajo. Podžupan pa v istem smislu dalje upliva na občinske uradnike, ki se tudi mahoma odpuščajo, ako ne kažejo potrebne gorečnosti za vladne kandidate. In tako stane vsaka volitev deželo nad 200.000 gld.“

In tako omenjeni dopis objavlja še mnogo zanimljivih podrobnosti, katerih pa nekaj zaradi naših tiskovnih razmer ne smemo priobčiti, nekaj pa tudi zaradi tega ne, ker menimo, da je dotični gospod zlasti gledé šole posluževal se prečrni očal. Glavni tenor vsega pisma je pritožba o davkih, o prevelikih davkih. Ta tožba pa je tako splošna, da ni nobene države, ne izimši niti bogate Francoske, v kateri bi se državljanji ne pritoževali nad previsokim davkom, in prosti seljak bode najprej vzkipe, ako se mu začne dokazovati, da plačuje preveč davkov in kandidat, ki bi volilec obljuboval, da bode zmanjšal davke in priklade, sme biti preverjen, da ima odločno večino za seboj, da bode njegovo ime vsaj za nekaj časa popularno. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. septembra.

V včerajšnji seji **gališkega** deželnega zbora volili so se razni odseki in funkcijonarji ter verificirale volitve. Meji štirimi zapisnikarji izvoljen je tudi Rusin Siengalewicz, kar spričuje zopet že naglaševano pripravljenost Poljakov k spravljenosti; drugi zapisnikarji so: knez Ladislav Sapieha, grof Badeni in grof Stadnicki. Kvestorji so: grof Golejewski, vitez Korytowski, vitez Toroziewicz in Rusin Kaczewko. Zapisnikar prečita dopis od namestništva, v katerem se deželnemu odboru v imenu cesarjevem zahvaljuje za čestitanje ob rojstvu nadvojvodinje Elizabete ter izraža želja, da se deželni odbor ne bi trudil s posebno čestitujočo deputacijo, da se ne pretrga delovanje deželnega zbora. Dr. Grocholski stavi na to nujen predlog, da naj deželni zbor cesarju telegrafoma izroči svoja čestitanja ob veselem dogodku, kar se jednoglasno vzprejme.

Predarski deželni zbor je v včerajšnji seji protivil se dovoliti iz deželnega premoženja za šolske izdatke potrebnih 500 gld. Vladini zastopnik je na to izjavil, da si bode vlada denar priskrbela na jednak način kakor lansko leto. Zbornica je vsled te izjave sklenila pritožiti se pri

državem sodišči. Deželni zbor se je na to zaključil s hoch-klici na cesarja.

Vnanje države.

Predvčeraj se je otvorilo izredno zasedanje **bolgarskega** sobranja. V prestolnem govoru odobrava knez Aleksander domoljubje poslancev ter poudarja, da so bili sklicani zato, da obravnajo in odobré konvencije o železnicah in pa plačevanje ruskih okupacijskih stroškov. Končal je svoj govor z zatrdilom, da mu bode vedni smoter utrditi velikost in neodvisnost Bolgarske.

V nedeljo prišel je **angleški** premier Gladstone s soprogo, sinom in dvema hčerama v Kodanj, kjer zdaj sočasno bivajo na kraljevem dvoru danskem: car ruski, kralj grški in princ Waleski. Včeraj je bil Gladstone s svojo obitelji vred povabljen h kraljevemu obedu v Fredensborg. To potovanje ima brezdvobeno političen pomen ter se mu celo od nekatere strani pripisuje demonstrativen značaj, namreč z ozirom na zadnje čase nastale difference mej Berolinskim in Londonskim časnikarstvom. — „Nordd. Allg. Ztg.“ je bila namreč obdolžila „Times“, da si vedno prizadevajo sejati razpor mej Nemčijo in Francijo. „Times“ pa odgovarjajo na to, da želi Angleška s Francijo stati v prijateljskem razmerju, da je pa tudi Nemčiji blagonaklonjena. Angliji ni v mislih, da bi sklepala vojaške pogodbe in zveze s Francijo ali Nemčijo, nego ponuja obema državam svoje prijateljstvo. Naklonjenost Anglije pa ni, da bi se smela po kojem narodu koli ravnodušno obravnavati; prijateljske zveze mej narodi se dadé sklepati brez diplomatovskih pogodb.

Poravnave mej **Francijo** in **Kitajem** se marljivo nadaljujejo s prijaznim in neoficijalnim posredovanjem angleških uplinskih dižavnikov. V zvezi s sprotno „Times“-ovemu zanima se ne samo lord Granville nego tudi sam Gladstone za pomirenje Francozov in Kitajcev. Tudi se trdi, da je nemški vnanji urad kitajskemu poslancu v Berlinu predočeval zle nasledke, ki bi izvirali iz te spletke za vso Evropo. Razen tega bode pa tudi najnovejši uspeh, ki ga je izvojeval general Bouët kraj Han-ŃoŃ-a, pomirljivo uplival na bojevito mišljenje kitajsko. — „République Française“ konstatuje ob jednem, da je suverenstvo Kitaja nad Anamom in Korejo samo vnanje, dekorativno. Dolej je Evropa nasproti Kitaju rabila vzajemno politiko; dandanes pa misli Kitaj, da je Evropa razdvojena ter se hoče s tem okoristiti; postavlja joč zagraje proti evropski civilizaciji in trgovini namerava si osvojiti stališče, katero sta Francija in Anglija s težavo si priborila. Z nobenim pogojem ne sme Francoska dopuščati evropskeji trgovini pogubonosne doktrine, da bi se v skrajnem vzhodu ne smela goditi nobena inozemska akcija, katero ne bi prej odobral Kitaj.

Dopisi.

Iz Ljubljane 18. septembra. [Izv. dop.]

Ravnokar došel je iz Beča v zadevi imenovanja deželnega računovodje važen odlok. Leta 1880. dobil je namreč deželni odbor od deželnega zbora, kateri jedini ima po §. 5. službene pragmatike pravico imenovati načelnike deželnim uradom in zavodom, izredno in le za ta slučaj veljavno pooblastilo, da sme imenovati deželnega računovodjo, ako bi tačasni deželni računovodja bil iz službenih ozirov v pokoj dejan. To seveda veljalo je le do prihodnjega zasedanja in ako se umirovljenje vrši iz službenih ozirov; za vse večne čase deželni odbor te pravice gotovo ni dobil. A nemčurski deželni od-

bor bil je družega mnenja. V vedni skrbi za prvrženca svoje stranke poslužil se je te izredne pravice še le čez dve leti, potem ko se je deželni zbor mej tem časom dvakrat sešel in je bivši deželni računovodja šel prostovoljno v pokoj. Imenoval je tedaj letos novega deželnega računovodjo; a deželni glavar, rekoč, da je on nasprotnega mnenja, ni hotel izvršiti tega sklepa ter je to stvar predložil na najvišje mesto v razsodbo. Iz Beča pa je došel odlok, da naj to zadevo reši deželni zbor, ki je jedini kompetenten razsoditi, da li se je sklep deželnega zbora prav tolmačil ali ne.

Sedanji deželni zbor ima zdaj prijetno nalogo, da to stvar definitivno reši ter upokojenemu deželnemu računovodji izbere glede sposobnosti in spretnosti vrednega naslednika.

Z Dunaja 16. septembra. [Izv. dop.] Zadnjič sem vam pisal, da Praški župan dr. Černý ne bo prišel k slavnosti Dunajskega mesta. To poročilo posnel sem iz „Pokroka“, ki je zanesljiv list. Isti list je tudi povedal, da neso politični uzroki, ki bi silili, da se župan zlate Prage ne udeleži Dunajske slavnosti, temveč, da je uzrok zasoben, namreč, da dr. Černý biva na svojem posestvu ter da ima za to odpust. Da je dr. Černý vendar prišel na Dunaj, pripisovati je tej okoliščini, da se mu je od merodajne strani namignilo, naj le pride k slavnosti, češ, v dokaz česke spravljivosti. In kar čez noč prišel je dr. Černý na Dunaj, kar so tukajšnji listi, ki so prej nanj zabavljali, z nekako zadovoljnostjo poročali. Dr. Černý je tudi bil predmet posebnega odlikovanja. Cesar mu je rekel v češčini: „Těši mne, že Vás zde také vidím!“, in to pred nemško gospodo Dunajsko v mestnej palači. Ta slučaj je zagriženim Nemcem hujši, nego če bi dr. Černý bil izostal. Čehi smejo res ponosni biti na tako odlikovanje župana glavnega jim mesta in jezika svojega. Dr. Černý bil je tudi sprejet od gg. ministrov grofa Taaffeja in barona dr. Pražáka. Baron Pražák mu je vrnil pohod. Tudi župan Dunajski Uhl in njegov namestnik bila sta pri dr. Černý-jí. Prav zadovoljni so Dunajčanje s tem, da je prišel na Dunaj rimski syndicus (župan mesta Rima), vojvoda Torlonia.

V zadevi česke šole poročajo, da je stvar rešena in sicer za Čeha prav srečno. Dunajski Čehi bodo tega uspeha po pravici zelo veseli, kajti boj, ki so ga bojevali za to šolo, bil je dolg, silen, in bati se je skoraj bilo, da brezuspešen. Za to šolo vpisalo se je že par sto otrok.

Tudi Brnski Čehi imajo zaznamovati zmago. Župan mesta Brna, strašan fakcijoz Winterholler, protivil se je namreč ustanoviti v tamošnjem predmestju česko šolo. Ministerstvo nauka pa je telegrafično ukazalo, da se šola, ki jo zahtevajo Čehi, mora ustanoviti. Winterholler in fakcijozna šolska oblast v Brnu sta torej v neznanskih škripcih.

Dunaj ima sedaj štiri razstave: električno, zgodovinsko v novi mestni palači, grafično v hiši umetnij, ki se je včeraj otvorila, in v cvetličnej dvorani, kjer je razstavljena Matejkova slika „Sobieski na Dunaji“. Nedavno zborovali so denaroslovci, sedaj pa zvezdoslovci. Tujcev je tu prav mnogo, vreme pa srednje vrste.

Iz Šmarija pri Jelšah 16. septembra. [Izv. dop.] V naših sodnijskih krogih se gode stvari, katerih pravosodni minister mirno gledati ne sme, ker po teh dogodjajih njegova in njegovih naredeb avtoriteta škodo trpi. Stvar je ta: Pravosodni minister je zapovedal državnim pravdnštvom na Slovenskem, mej drugim tudi državnemu pravdnštvu v Celji, da se imajo v kazenskih zadevah proti slovenskim strankam zatožbe v slovenskem jeziku vlagati. Neki kmet v Šmarijskem okraju dobil je tako slovensko zatožbo, in šel je k tukajšnjemu sodniku, naj mu jo razloži. Ker stranka zatožbene ni razumela, je sodnik to priliko porabil, nekako desavouirati pravosodnega ministra. Napravil je o tem zapisnik, „da slovenska stranka slovenske zatožbe razumela ni“, in je ta zapisnik potom nadsodnaje na justično ministerstvo poslal v dokaz, da so ministerske naredbe nepraktične, in da je najboljši status quo ante. Ali ni to predrznost, sotisa na pravosodnega ministra? Kolikokrat je že slovenska stranka z nem-

ško zatožbo k sodnji prišla in prosila, naj se jej raztolmači, zadržaj razloži, ker je ne razume? Ali je kdaj sodnik o tem zapisnik napravil in ga pravosodnemu ministru poslal, češ, da slovenska stranka nemške zatožbe razumela ni? Nikdar! Povej mi mladi sodnik, koliko nemških strank, katere nemajo višje izobrazbenosti, razume nemško zatožbo? — Kaj bi pruski ali francoski minister takemu uradniku odgovoril? — To pa se more le goditi, ker imajo naši „Šulverein ovci“ nekje, pravijo da v Celji — zaslombo.

Iz Krškega okraja 15. sept [Izv. dop.] (Naše učiteljstvo in slovensko uradovanje in občevanje.) Davno že sem se bil namenil spregovoriti besedo o uradovanju ljudskih učiteljev tukajšnjega okrajnega glavarstva; ali o svojih kolegih pisati stvari, ki neso hvale vredne, je težavno in silno neprijetno. Vender, ker poznam resnicoljubje svojih tovarišev in sem trdno prepričan, da nas vse navdaja jednako narodno čutstvo, jednaka ljubezen do domovine, sem tudi prepričan, da mi gospodje tovariši in gospodične tovaršice ne bodo zamerili, če očitno pogrjam, kar res ni hvale vredno. Znabiti se mi posreči vsaj nekatere kolege predramiti, da bodo svetilnico narodne zavesti, katero brez pravega uzroka, le iz domišljenega strahu varno pod plaščem skrivajo, malo bolj očitno pokazali.

Kdor je imel priliko občevati z gosp. učitelji Krškega okraja, mi bo pripoznal, da je našel same narodnjake; ali kdor bi bil letos 27. avgusta stopil mej zbrano učiteljstvo pri okrajni konferenci, bi ne bil dvomil niti trenutek, da ima pred sabo samo narodno zavedne moze. Res je to, nemamo jo mej sabo več nobene izdajske kukovice.

Ali, dragi tovariši, kdor misli, da je že pravi narodnjak ako s prijatelji in znanci občuje v slovenskem jeziku, ako prebira slovenske časnike, se tudi upisuje znabiti v vsa slovenska društva, tudi pri slavnostih iz vsega grla vpije „živio“, se vender le po svojih mislih silno moti. To so sicer nekatere vnanja znamenja narodnjaštva, pa samo te še ne storijo pravega narodnjaka, kakeršen bi moral vsak učitelj biti. Pravi naroden učitelj se poslužuje tudi vseh narodnih pravic ter pazi, da jih tudi ljudstvo v njegovi šolski občini malomarno ne zametuje. Pravi naroden učitelj občuje z vsemi uradi, bodi si s krajnim, okrajnim ali deželnim šolskim svetom izključljivo le v slovenskem jeziku. Tudi ako ima s c. kr. sodnijo, ali kakim drugim c. kr. uradom kaj posla, ne sme pozabiti, da je Slovenec, in da so vsi ti uradi dolžni sprejemati slovenske uloge ter jih tudi v slovenskem jeziku reševati. Le tak, kdor se svojega slovenskega jezika nikjer ne sramuje, kdor se vseh nam postavno zagotovljenih narodnih pravic vselej poslužuje, zasluži ime narodnjaka.

Zdaj pa, gospodje tovariši, roko na prsi in vprašajte se, kako je prav za prav z vašim narodnjaštvom? Žal, da bo morala velika večina, če ne kar vsi, pripoznati, da ni vse tako, kakor bi moralo biti. Vem, da se boste izgovarjali: saj bi pisali in uradovali radi le slovenski, pa se bojimo zamere. Sl. c. kr. okrajni šolski svet in tako tudi deželni šolski svet nam pošiljata le nemške dopise, kako bi se mi predrznili dopisovati jim slovenski? S takim početjem bi si nakopali nemilost dotičnih uradov, kar za od vseh strani stiskanega učitelja gotovo ni mala stvar. — To je bilo nekdanj vse res, a zdaj, hvála Bogu, več ni tako. Časi, ko je nemškutarija pokrivala vse učiteljske pregrehe, so minuli. Naj učitelj le vestno spolnuje svoje dolžnosti, ničesa se mu ni bati; zavoljo narodne zavednosti ga gotovo ne bo nihče obsodil, saj v Krškem okraju ne. Do dobrega sem prepričan, da c. kr. okrajni šolski svet nikomur v greh ne šteje, če mu slovensko dopisuje. In tako se zavoljo tega, po sedanji sestavi sl. c. kr. deželnega šolskega sveta, tudi tam zamere bati ni. Vsi taki strahovi so le domišljeni „bavbavi“. Nemški dopisi od strani šolskih oblastnij naj nas tedaj ne odvrtačujejo od slovenskega uradovanja. Ti imajo svoj uzrok le v tem, da dotičnemu gosp. uradniku pero bolj teče če nemški, kakor če slovenski piše. Ko bi pa vsi g. učitelji in krajni šolski sveti, posebno pa vsi g. župani in tudi g. župniki le sloven-

ski uradovali, stavit, da bi se roke dotičnih gospodov uradnikov prav kmalu privadile okroglim slovenskim črkam; saj so ti gospodje menda nekdanj latinščino tudi s takimi pismenki pisali, torej jim neso toliko tuje.

Mala, silno mala stvar so slovenske pobotnice; pa koliko učiteljev je v našem okraju, ki pošiljajo davkariji slovenske pobotnice? Meni so znani v Kostanjeviškem sodniškem okraju trje, a drugod jih menda ne bo dosti več. Gospodje tovariši! katerega strahu se pa tukaj bojite? Mar res mislite, da vam c. kr. davkarija na slovenske pobotnice ne bi hotela izplačati vaših grošev? Tega se menda vender nihče ne boji? Uzrok je tedaj po polnem ničev, torej proč z njim!

Če se učiteljstvo ne bo začelo posluževati svojih narodnih pravic, smemo li kaj tacega pričakovati od prostega ljudstva? Učitelji, bodimo narodu voditelji v vsakem oziru, in prišel bo čas, da nam bo narod za to hvaležen.

Ni ga stanu, razen duhovskega, ki bi lahko narodu toliko koristil, ko učiteljski; ali treba je poguma in vsestranske delavnosti. Kdor pa malomarno gleda, kako se nam narodne pravice kršijo in misli, da je že vse storil, ako je v šoli zadostil zahtevam šolskega nadzornika, nikakor ni vreden lepega imena „narodnega ali ljudskega učitelja“.

Domače stvari.

— (Pod naslovom: „Ein slovenischer Dichter und Zeitungscorrespondent“) povzel je „Ljubljanski butelj“ iz Marburgerice vest, da so v Mariboru prijeli nekega razgrajajočega žganjarja, ki je pri zaslišavanju v zapisnik dal, da se piše Josip Ferenz, da je 22 let star, doma pri sv. Juriji na Ščavnici, ter konečno izpovedal: „Jetzt bin ich Dichter und schreibe auch für den Slovenski Narod“. Slednji stavek tiskal je „butelj“ z mastnimi črkami, hoteč s tem naznaujati, kako merodajne in verodostojne so mu besede najnavadnejšega žganjarja. Ehren-Dežman menil je, da nam je s tem zadal jedno goriko, a varal se je. Mi smo namreč v srečnem položaju, da, a koravno poznamo s prav malimi izjemami vse razumnike po vsem Slovenskem, nam je vender ime Ferenz popolnem tuje. Tudi nismo še čitali slovenskega pesniškega proizvoda, kateremu bi bil duševni oče kak Ferenz. Ker se pa „butelj“ tako silno zanima za izpovedbe razgrajajočih žganjepivcev, bi mu v bodoče svetovali, da se ne informira samo iz hrome, gluhe in slepe Marburgerice, temveč da pošilja dan na dan stalnega reporterja v „Pichlerjevo klet“ in jednake humanitarne zavode. Možno, da ondu sreča tudi kacega svojega duhapolnega sodelavca.

— (Notranjska loterija.) Kakor smo že prinesli vest, je 20. t. m. zadnji čas oglasili se za dobitka notranjske loterije pri g. J. Lavrenčiči v Postojini. Prvi dobitek, „junico“, zadel je „Narodni dom“ z neprodanim lozom g. poverjenika Gruntarja v Logatci. To in vse druge ostale raznotere dobitke prodá odbor na javnej dražbi v nedeljo 13. septembra ob štirih popoldne v Postojini. Račun še ni popolno pri kraji, vender je upati oznanjenega uspeha — tisočaka.

— (Včerajšnja 213. štev. „Pozora“) piše mej drugim: „Vlast je slast, to dokazuje opeotovano grof Pejačević; nikako mu se ne da izseliti iz banskih dvorova! Još se uvijek nada, da će se mu vratiti vlast, koje on nije znao upotrebiti na korist i čast ove zemlje, nego na svoju slast i da ugodí svojoj neobuzdanoj taštini. Kako je pri tom sliiep i djetinjast, vidi se već odtuda, što misli, da će mu Zagrebčani učiniti ovaciju u prvoj kazališnoj predstavi! A što će biti, ako bude g. grof izzviždan kako je zaslužio? Misli li se g. grof ovakovom ovacijom popeti na bansku stolicu?!“

— (Konfiskacija.) Državno pravdnštvó v Trstu zaplenilo je zaporedoma prvo in drugo izdanje 18. štev. „Naše Sloge“ z dne 16. in 17. t. m. Tretje izdanje se ni dovolilo.

— (Nove zvonove) za cerkev v Stari Loki peljali so danes na smrekicami in trobojnimi zastavami okrašenih vozeh od Samassove tovarne skozi

mesto. Veliki zvon, nekaj nad 46 centov težak, ima št. 1288. Zvonovi so prav lepi, če le za zvonik v Stari Loki ne bodo pretežki.

— (Trgatev.) Podžupanstvo v Zagrebu ukrenilo je jako hvalevredno naredbo. Z okrožnico z dne 10. t. m. dal se je namreč vsem občinam zaukaz, da se trgatev pred 29. t. m. nikjer pričeti ne sme. Kdor bi se ne ravnal po tem zaukazu, zapade 1 do 100 gld. globe. Gotovo je, da bode ta ukaz, strogo in dosledno izpeljan, imel najboljše nasledke za vinstvo in prav živo bi priporočali, da bi se tudi pri nas osobito na Štajerskem in deloma na Dolenjskem posnemal, kajti mnogo je še vinogradnikov, ki gredo brat, ko grozdje še ni dozorelo in vsled tega pridelujejo taka vina, ki neso za nobeno rabo. V tej zadevi naj bi politične oblasti uporabljale svoj upliv na korist našemu vinstvu, narodnemu blagostanju in na korist tudi tistim, katere še treba k dobremu siliti.

— (Razpisano je mesto) davčnega višjega nadzornika, eventualno davčnega nadzornika za Primorsko v VIII., oziroma v IX. razredu. — Dalje začasna služba računskega oficijala za Primorsko v X. in računskega asistenta v XI. razredu. Prošnje v 4 tednih na predsedstvo c. kr. finančnega ravnateljstva v Trstu.

— (Učiteljske službe) razpisane za šolski okraj Litijski: Druzega učitelja pri sv. Križi. Plača 400 gld. in stanovanje. — Druzega učitelja v Velikem Gabru. Plača 400 gld. in 35 gld. stanovnine. — Druzega učitelja v št. Vidu pri Zatičini. Plača 500 gold. — Četrtega učitelja v Toplicah-Zagorji. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do konca t. m. na okrajni šolski svet v Litiji.

Častiti gospod urednik!

Sklicevaje se na §. 19. tisk. zak. prosim za objavo sledečega popravka:

Vaša trditev v št. 182. z dné 10. avgusta t. l., da bi bil g. živinozdravnika Skalé-ta na ljudskem prostoru le zarad njegovih živio-klicev dvakrat po glavi udaril in s psovkami razžalil, je neresnična. Naš razpor sledil je le iz neke privatne debate; tudi g. Skalé-te niti živio klicati slišal nesem.

Vaša trditev v št. 200. z dné 1. septembra t. l., po kojoj bi bil g. Skalé vsed po meni dobljenih udarcev krvavel, je neresnična.

Odlčnim spoštovanjem

Miroslav Spetzler,
c. kr. davkarski uradnik.

V Ljubljani, dné 15. septembra 1883.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Mostar 18. septembra. Mej Nevesinjem in Ulokom prikazala se je 50 mož broječa roparska četa, pri Jablanici pa druga četa, katerej je poveljnik zloglasni Forta.

Berolin 17. septembra. Na dobro poučenem mestu se o sestanku nemškega cesarja z ruskim carjem v Kiel-u ničesar ne ve.

Odbor kranjskega obrtnega društva

zboroval je pretekli petek v društvenih prostorih. Odborniki so predsedniku g. Antonu Klein-u, ki je dobil zlati križ za zasluge s krono, čestitali na tem tudi za društvo jako častnem odlikovanji.

Gospod predsednik spominja se začetkom zborovanja umrlega vrlega odbornika g. urarja Viljema Rudholzer-ja, na katerega krsto položilo je društvo venec s trakovi in napisom. Odborniki v znamenje sožalovanja ustanejo s sedežev. Prebere se dopis kranjske kupčijske in obrtnijske zbornice, ki se je, ker v Ljubljani ni nobene obrtniške zadruga, obrnila do društva, naj se izjavi v imenu obrtnikov, koliko let se ima učiti rokodelstva obrtniški učenec, in koliko časa mora vsak biti rokodelski pomočnik, predno postane mojster. Razgovor, katerega so se udeležili gg. odborniki: Zupančič, Fischer, Harisch, Potočnik, Kunc, Brenc in Čamerik, bil je jako živahen. Konečno sprejel se je nasvet g. Kunca. Ta nasvet razlikuje se od predloga ministerstva v tem, da določuje namesto

dve do štiriletne dobe za poučevanje obrtniških učencev, tri do petletno poučevanje. Zato navelo se je mnogo važnih razlogov.

Čas, ki je potreben, da rokodelski pomočnik, dovršivši določena leta kot rokodelski učenec, prebije v svojej obrti kot delavec, da potem postane mojster, določilo je ministerstvo na dve leti. Odbor pa je sklenil jednoglasno na predlog g. Harischa, naj doba rokodelskega pomočništva traje najmanj pet let, da si pomočniki pridobe potrebno sposobnost za mojstre.

Vzprejel se je tudi pristavek g. Kunca, da naj velja izjema pri osebah, ki so služile pri vojaki, kakor je nasvetoval občni Dunajski obrtniški shod; da se pa vojaška leta prištevajo le v slučajih, ako prosilec za mojstersko sposobnost dokaže, da so ga pri vojaki za dotično obrt rabili. Število rokodelskih obrtij, katero je ministerstvo določilo na 46, vzela je odbor na znanje.

Prebere se dopis sl. mestnega magistrata Ljubljanskega, vsled katerega se bode po ukazu ministerstva za uk in bogočastje nadzorovanje nadaljevalnih obrtniških šol nekoliko predrugačilo ter se naprosi kranjsko obrtniško društvo, da kot zastopnik obrtnikov izvoli v nadzorovalni odbor, ki obstaja iz petih članov, jednega zastopnika in jednega namestnika. Mestni zbor izvolil je v dotični odbor gg. mestna odbornika A. Klein-a in M. Pakič-a.

Obrtno društvo pa izvoli v nadzorovalni odbor kot člana stavbneega mojstra g. Filipa Zupančič-a, kot namestnika krojaškega mojstra g. Matijo Kunc-a.

Potem se seja sklene.

Izpred porotnega sodišča.

(Kratkoviden ponarejalec denarja.)

Dne 12. t. m. bil je zatožen pred porotniki kmetski fant Janez Brenčič zaradi hudodelstva ponarejanja kovanega denarja. Brenčič je jako budalast fant, nad 30 let star, ima pa popolnem bele lase, kratkoviden pa je tako, da se mora tako rekoč vsake stvari z nosom dotakniti, da jo po dolgem ogledovanju spozna. A kljubu tem neugodnim lastnostim hotel je obogateti in počel kovati denar. Izdal je nekaj tako slabo izdelanih desetih iz cina, da so ga takoj zasačili. Žaudarji preiskali so njegovo stanovanje ter našli razne modele, v katere je lil tolarčke po goldinarji, dvajsetice in desetice. Našli so tudi nekaj že izgotovljenega denarja, razne klešče in drugo orodje. Brenčič se izgovarja, da je razno orodje rabil za izdelovanje in popraviljanje harmonik, kajti i s tem delom se peča. Vse pa, ponarejeni denar in modele, prodal mu je neznan „vandrovce“ za 5 gld. in nekaj krajcarjev. Obsojen je bil na šest mesecev teške ječe.

(Plemenita goljufica.) 14. t. m. zatožena je bila Marija plemenita Födransperg pred Ljubljanskimi porotniki hudodelstva goljufije. Zatožena je po svojem hudem jeziku jako odurna ženska, štirinajst let že ne živi s svojim možem in bila je kaznovana že večkrat, mej drugim tudi pri okrajnej sodnji v Kamniku zaradi soudeležitve pri tatvini na deset dni. Denašnje dejanje, katero pa zatožena odločno dasi malo logično taji, je sledeče: Njen brat, Janez Krstnik Dolinar, mnogim Ljubljancem znan po svojej duhovnom jednakej noši, v obrazu popolnem obrit, z dolgo temno suknjo oblečen in s cilindrom na glavi, često videti po Ljubljanskih cerkvah, služil je kot vojak pri c. kr. mornarstvu, potem pa je bil kot invalid z malimi krajcarji odpuščen iz vojaške službe. Res milo je bilo poslušati moža, kako ga je njegova sestra spravila ob zadnji krajcar. Janez Dolinar pripoveduje, da je imel vse življenje jedini smoter prištediti si toliko, da bi na stare dni nikomur ne bil nadležen. Invalidni krajcarji se bili prepričali, da bi bil z njimi štedil, zato je rezljal podobe in si s tem mučnim delom služil novcev, poleg tega pa tudi bolnikom stregel noč in dan; in jeden teh, pri katerem si je pa svoje zdravje popolnem pokvaril, bil mu je hvaležen in mu volil vsoto, za katero ga je zdaj njegova sestra osleparila. Prišel je najprvo njen sin

k njemu in mu pripovedoval, da ima g. Fortuna na Tržaškej cesti kaj lepo hišo na prodaj, katero bi rada kupila njegova mati, ki v kratkem dobi do 6000 gld. iz Dunaja. Mej tem naj bi strijc Dolinar posodil nekaj prihranjenih novcev, da g. Fortuna hiše ne proda preje komu drugemu. Isto tako govorila je i pl. Födransperg, a Dolinar ni hotel ničesa slišati o posojilu in zbežal je v Gorico. Toda neprenehoma so dohajala pisma do njega, naj pošlje hranilnične bukvice, da se hiša kupi ali pa naj pride sam v Ljubljano. Dolgo se je mož branil, konečno se je vender odpeljal v Ljubljano.

Tu mu je pl. Födransperg pravila, da je kot plemenita gospa v zvezi z baronom Schloisniggom, da dobiva od cesarice Marije Ane zmirom podpore in da v kratkem dobi iz Dunaja nad 6000 gld. denarja, potem mu povrne vse, samo zdaj naj jej posodi denarja, da kupi hišo od g. Fortune. Po dolgem prigovarjanji omeščala je pl. Födransperg Dolinarja v toliko, da jej je posodil denar za toliko časa, da ga je nesla g. Fortuni pokazat, kajti slednji je rekel, da brez denarja ni kupčije za hišo. Pl. Födransperg se potem zmeni z g. Fortunom, da se prihodnjo nedeljo 22. aprila 1882 sklene kupna pogodba pri notarji g. Omahnu. Bratu vrne denar in ga poučuje, da pri notarji ni treba praviti, da denar le posodi, nego naj molči, vsaj vé, da sv. pismo že uči, da se morajo dobra dela vršiti v tajnem. Težko so spravili Dolinarja k notarju Omahnu, izgovarjal se je, da v nedeljo ne sklepa pogodb, ker je svet dan, da mu je slabo; a vse zamaa, pl. Födransperg pritira Dolinarja v notarsko pisarno g. Omahna. Tu se je sklenila kupna pogodba z g. Fortunom tako, da se 1600 gld. plača za hišo takoj, ostalih 1000 gld. pa v obrokih po 100 gld. na leto. Dolinar skušal je večkrat poprijeti besedo, a pl. Födransperg položila je vsakokrat prst na usta in molčal je revež ter odštel 1600 gld. Ko je pa novce vzel iz listnice, rekel je, da sta ga pisarja g. Omahen ml. in Grafeter čula: „Take lepe novce moram dati; Bog zna, ali jih še kdaj nazaj dobim?“ Sestra pl. Födransperg ga je tolažila rekoč: „V štirinajstih dnevih dobim z Dunaja 6000 gld. in potem vse poravnam!“ Hiša je bila prepisana na zatoženo in Dolinar vrnil se je v Gorico, kjer je imel dogotoviti v bolnici altar. Pisal je in pisal, a denarja ni bilo, konečno šel je sam v Ljubljano. Rekla mu je pl. Födransperg, da novcev še ni, da pa kmalu dojdejo z Dunaja. Nastanil se je Dolinar v z njegovimi novci kupljeni hiši na Tržaškej cesti. A sedaj pričel se je pravi pekel za ubozega Dolinarja. Strašilo jo neprestano v hiši, potrto je bilo precej kaj, če je odšel le za malo časa od hiše, razmetavala se mu je postelj, sploh — ni bilo miru. Pl. Födransperg in njeni razposajeni otroci bili so s strijcem Dolinarjem jako surovi, mu pretili tako, da je Dolinar ostavil za njegove novce kupljeno hišo in uložil tožbo za 1600 gld. proti posestnici pl. Födransperg. V prvej instanci je dobil tožbo, dasi je pl. Födransperg trdila, da je njej in njenim otrokom podaril 1600 gld. Druga in slednja instanca pa je določila, da ni primorana pl. Födransperg plačati 1600 gld., ako priseže, da jej je Dolinar te novce res podaril. To prisego je pl. Födransperg dne 22. januarja 1883 pri mestnej delegiranej sodnji v Ljubljani res storila. Dolinar izgubil je pravdo, a ovadil je pri državnem pravdnistvu pl. Födransperg zaradi goljufije.

Tudi pri denašnje obravnavi trdi pl. Födransperg, da jej je Dolinar novce podaril in celo neka ponarejena pisma Dolinarjeva kaže, na katerih stoji na končkah papirja zapisano, da je denar podarjen, kar pa Dolinar smatra za novo goljufijo. Zatožena emfatično opominja tudi brata, da bo moral umreti, na kar pa ta odgovori, da bode to storil gotovo mirnejim duhom nego zatožena. Porotniki (načelnik g. M. Pirc iz Kranja) so krivdi zatožene jednoglasno pritrdili in sodišče obsodi pl. Födransperg zaradi hudodelstva goljufije na tri leta teške ječe, na izgubo plemstva in proglasi storjeno prisego neveljavno.

Pravila Ljubljanske mestne hranilnice.

(Dalje.)

§. 27. Nakup vrednostnih papirjev.

Za nakup tacih vrednostnih papirjev, na katere se smejo dovoljevati posojila (§. 24. št. 4), smejo se porabiti le oni zneski, ki neso namenjeni za neposredno pokritje vloženih denarjev in po tem takem spadajo mej lastno premoženje hranilnično.

§. 28. Kolekovanje.

Hranilnice dolžnost do kolekovanja ravna se po zakonu od 10. julija 1865.

§. 29. Hranilnična uprava.

Upravo mestne hranilnice Ljubljanske vodi mestni odbor deželnega glavnega mesta Ljubljanskega, potem od istega voljeni upravni odbor in ravnateljstvo.

§. 30. Delokrog mestnega odbora.

V delokrog mestnega odbora spadajo naslednji predmeti:

1. volitev upravnega odbora;
2. določba o obrestih, ki se imajo plačevati od vlog (§. 8.) in o tem, kako se imajo plodonosno porabiti hranilnične zaklade (§. 24.) ter določba najvišjega zneska vloge (§. 7.) in določba o obrestih, ki se imajo hranilnici plačevati od posojil (§. 24.);
3. nameščevanje hranilničnih uradnikov in izdavanje navodov;
4. imenovanje hranilničnega pravnega konzulenta;
5. pregledovanje in potrdilo vsakoletnega računskega zaključka (§. 39.);
6. sklep o predlogih gledé porabe rezervne zaklade za lokalne namene (§. 5.);
7. določba o slučaji v §. 24. ad 8 imenovanem;
8. sklep o preuredbi pravil (§. 24.) in razidu hranilnice (§. 43.)

§. 31. Upravni odbor.

Upravni odbor voli mestni zastop za dobo treh let v smislu §. 30. ad 1, 20 odbornikov, katerih polovica mora pripadati mestnemu zastopu. Dopolnilne volitve imajo se vršiti takoj. Upravni odbor voli iz svoje srede z absolutno večino glasov predsednika in njegovega namestnika.

§. 32. Pravice in dolžnosti upravnega odbora.

Upravni odbor vodi in zastopa hranilnico ter odločuje v vseh zadevah, ki neso pridržane mestnemu odboru (§. 30.) in ravnateljstvu (§. 34.)

Izrečno je njemu pridržano dovoljevanje posojil na posestva (§. 24. št. 1) ter določba o nakupo-

vanji vrednostnih papirjev (§. 24. št. 7) in konečno vsi sklepi, ki se tičejo nalaganja lastnega hranilničnega premoženja ter splošne uprave njegove.

Da more upravni odbor veljavno sklepati, treba je, da je s predsednikom ali namestnikom njegovim vred navzočnih vsaj 11 odbornikov.

Sklepa se z absolutno večino glasov in v slučajih, kadar je po jednoliko glasov, odločuje predsednik.

§. 33. Ravnateljstvo hranilnice.

Ravnateljstvo obstoji iz predsednika upravnega odbora, njegovega namestnika in treh členov, katere upravni odbor voli iz svoje srede za dobo treh let. Dopolnilne volitve imajo se vršiti takoj.

§. 34. Pravice in dolžnosti ravnateljstva.

Ravnateljstvo ima nalogo nadzorovati celo notranje hranilnično poslovanje. Pravice in dolžnosti njegove določa posebni, po c. kr. deželnej vladi potrjeni poslovni red. (Konec prih.)

Zahvalo

najiskrenejšo izreka podpisani odbor na podlagi sklepa svoje seje z dne 14. t. m. vsem p. n. članom širšega odbora, blagodušnim darovateljem dobitkov za loterijo in lesa za slavnostni prostor, našim narodnim deklicam, sl. lokalnemu odboru v Postojini, vrlému društvu „Sokol“ v Ljubljani in v Trstu, „Liri“ v Kamniku, sl. Čitalnicam v Ljubljani, Šiški, na Vrhniki in v Postojini, sl. „Bralnemu društvu“ v Borovnici, „Podpornemu društvu“ in „Edinosti“ v Trstu itd. itd. za izdatno in požrtovalno podporo mej snovanjem in izvršetkom notranjske slavnosti!

Sploh bodi slednjemu najtoplejša hvala, ki je kaj pripomogel do lepega, častnega in vidnega uspeha; imenom pa še posebe p. n. gg. J. Deklevi, J. Dimniku, Iv. Lavrenčiču, A. Padarju in M. Petriču! Le tako v vzajemnem slozmem delu bilo je mogoče, da kličemo lahko s ponosom svojim sorojakom: Storite i vi svojo vseslovensko dolžnost za naše središče — „Narodni dom“!

Ožji odbor notranjskih rodoljubov.

Umrlji so v Ljubljani:

14. septembra: Fran Pajk, orgljar, 20 let, sv. Petra cesta št. 56, za kronično plučno tuberkulozo. — Fran Meše, kajzarjev sin, 14 dnij, Črna vas št. 46, za božjastjo.
16. septembra: Ana Ban, šivilja, 22 let, Dunajska cesta št. 23, za plučno tuberkulozo. — Ana Centrich, lokomotivnega vodja udova, 45 let, Karlovska cesta št. 15, za plučno tuberkulozo.
17. septembra: Venčel Keržišnik, pomočnega uradnika sin, 12 dnij, Florijanske ulice št. 17, za oslabiljenjem v deželnej bolnici.
11. septembra: Andrej Ropret, dninar, 38 let, za akutnim pleurit. edemom.

Loterijske srečke 15. septembra.

V Trstu: 20, 32, 49, 23, 15.
V Linci: 61, 74, 9, 54, 79.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. sept.	7. zjutraj	737.48 mm.	+ 14.8°C	sl. vzh.	obl.	2.00 mm.
	2. pop.	737.78 mm.	+ 17.6°C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	738.34 mm.	+ 15.8°C	sl. svz.	obl.	
16. sept.	7. zjutraj	739.00 mm.	+ 15.4°C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	739.62 mm.	+ 19.2°C	brezv.	obl.	dežja.
	9. zvečer	740.62 mm.	+ 15.8°C	brezv.	obl.	
17. sept.	7. zjutraj	740.18 mm.	+ 16.0°C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	739.80 mm.	+ 19.3°C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	739.38 mm.	+ 15.8°C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura je znašala + 16.1°, + 16.8° in + 17.0, oziroma za 2.2°, 2.9° in 3.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 18. septembra t. i.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	35	kr.
Srebrna renta	78	65	„
Zlata renta	99	80	„
5% marcna renta	93	—	„
Akcije narodne banke	835	—	„
Kreditne akcije	296	60	„
London	119	90	„
Srebro	—	—	„
Napol.	—	49	„
C. kr. cekini	—	67	„
Nemške marke	58	50	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120	„
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	167	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	—	99	80
Ogrska zlata renta 6%	—	119	10
„ „ papirna renta 5%	—	87	60
„ „ štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	86	10
104 „	—	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	118	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	102	90
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	104	75
Kreditne srečke	—	100 gld.	168
Rudolfove srečke	—	10	20
Akcije anglo avstr. banke	—	120	100
70	—	100	70
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	232	50

Zahvala.

Za mnoge dokaze prijateljstva, prijaznosti in sočutja o priliki boleznih in smrti našega nepozabljivega sina, oziroma brata, svaka in strica, gosp.

Fran-a Pajk-a,

za mnoge lepe vence in za izredno številno spremstvo pri pogrebu, izrekajo podpisani vsem, v prvi vrsti gg. pevcem Ljubljanske Čitalnice za gniljivo petje, najprisrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 18. septembra 1883.

(614)

Zalujoci ostali.

Komi

dobi dobro službo na deželi v trgovini z mešanim blagom, plača 240—300 gld. in vse prosto. Ponudbe pod „Komi 173“ na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (613—1)

AVGUST GASPARI,

trgovec in posestnik na Rakeku.

prevzema za naprej vsa spedičijska naročila točno in cenó. (612—1)

Najbolje ter najceneje naročajo se

priznано dobre ročne mlatilnice, slamoreznice, vinske

tlačilnice ter vsi drugi kmetijski stroji

za točno plačilo in tudi na obroke

v najstarejši tukajšnji ter po vsem Kranjskem najbolj poznatej zalogi

pri A. Debevc-u v Ljubljani,

Marije Terezije cesta št. 10, prtilično. (508—24)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Kuverte s firmo

priloga po najnižji ceni

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Mestni DUNAJSKI BAZAR Mestni trg št. 14

priporoča naslednje cenene stvari, deloma za vsakdanjo rabo, deloma ob početku šolskega leta:

- Za 5 kr. knjižica za znamenovanje s 100 uzorci.
Za 3, 8 kr. posrebren naprstnik.
Za 8, 10, 12, 15 kr. dvojica pristno barvanih otroških nogovic.
Za 20, 25, 27 kr. dvojica pristno barvanih ženskih nogovic.
Za 3 kr. vretence sukanca.
Za 6 kr. klobčič volne za pletenje, trojna.
Za 6 kr. 100 angleških jeklenih lasnih igel.
Za 20 kr. 100 angleških šivank z zlatim uhom, odbrane velikosti.
Za 5, 10, 12, 18 kr. okvir za fotografijo.
Za 12, 20, 25 kr. pisana podložna tasa.
!!88 kr.!! dežnik s trstenim palico in nikljevim klobučkom.

Jedilno orodje iz britanija-srebra.

15 kr. žlica, 15 kr. francoske vilice, 8 kr. žličica za kavo, 30 kr. nož z jeklenim rezilom, 28 kr. žlica za mešati, 45, 60 kr. zajemalna žlica.

- 6 kr. bronsiran etui s 10 peresi.
28 kr. skatelnica Greinerjevih ali R peres.
2 in 3 kr. brisalni gumi.
3 kr. čistilo za tinto.
13 kr. držalo za pero in svinčnik iz niklja.
8 kr. 20 komadov papirja in kuvertov za pisma s črkami.
12 kr. 20 komadov papirja z vzbunkanimi rožicami ali tički.
5 kr. univerzalno črtalo, imajoče v sebi pero in svinčnik, brisalo in klinček.
27, 30, 35, 45 kr. šolska torbica za dečke in deklice.

!!Novost!!

Da se obvarujejo šolski rekviziti mokrote, služijo jako dobro ameriksne usnjate knjige z jermenom, za večje dijake in dekleta, 88 kr.

- 42, 48, 55 kr. amerikanska torba iz usnja, gostega in navadnega platna
9, 16, 25 kr. hermetično zapirajoči se tintniki.
4, 6, 10 in 15 kr. knjižice za notice.
5, 8, 10, 15 kr. škrinjice za peresa.
25 in 28 kr. nerazrušljiva pancir-mošnja z zapiralom dveh kroglic.
60, 70, 88, 99 kr. album z udanimi nikljem.
92 kr. pristna verižica za uro iz srebernega niklja, izdelana kakor prave zlate verižice.
90, 110, 135 kr. mali kovčeg za potovanje.
27 kr. čibuk s cevjo iz Badenske višnje in jantarjevim ustaikom. (583—6)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.